

Misiunea moralei creștine în contemporaneitate-specificul, fundamentele, promovarea și responsabilizarea morala în postmodernitate

Pr. Stefan Florea

Realitatea lumii noastre este profund dominată de materialism și secularism, indiferentism religios și ateism militant, toate potențate teribil de procesul de globalizare, care, pe lângă aspectele sale pozitive, are și câteva implicații majore negative, deoarece mondializează fără discernământ moral.

Globalizarea în sine nu este un proces rău, căci apariția focului, a roții sau a mașinii cu abur au constituit, fiecare la vremea respectivă, câte un moment al globalizării pozitive, chiar apariția Creștinismului și răspândirea lui a fost o etapă a procesului de globalizare spirituală și culturală. Dar, în lumea noastră, în contemporaneitate, există foarte multe procese sau subprocesuri negative și cu o rea încărcătură morală care se răspândesc foarte rapid.

Aici, așa da ca exemplu *anticlericalismul* și *anticreștinismul* dominant în special în zonele elitelor unor țări până nu demult repere ale creștinismului. Astfel, s-a ajuns ca spațiul nordic al Europei să se remarce printr-o uriașă respingere a creștinismului și favorizare a religiilor imigranților, în special a islamului, sub cele mai hilare argumente emotive.

Ne aducem aminte de dorința recentă a unei doamne, cleric în cadrul unei biserici protestante dintr-o țară nordică care dorea, nici mai mult nici mai puțin, eliminarea crucilor de pe biserici ca să nu-i ofenseze pe bieții imigranți! Și astfel de momente tragico-comice găsim în presa noastră cotidiană foarte des, în cantitate mare.

Apoi, *deraierea morală de la principiile creștine*, sub marca și masca drepturilor omului a devenit una dintre marile înșelări morale ale secolului nostru. Ai dreptul să faci multe, dar nu orice, căci dacă lezezi dreptul aproapelui tău, potențialul tău drept încetează imediat.

Așa cum știm, drepturile se bazează în special pe legea morală naturală, ele vin din voința lui Dumnezeu și niciodată nu trebuie să izvorască din viciu sau din păcat.

Responsabilitatea morală a Bisericii creștine este uriasă pentru lumea contemporană, de aceea străduința mea ca dascăl de teologie și ca preot, a fost orientată spre zidirea de caractere morale, spre promovarea viziunii moralei ortodoxe și pe sprijinirea de la catedră a actului pastoral-misionar eclezial.

Ne aflăm într-un secol al terorii ideologice, a politicii corecte, care decimează principii și dorește să conformeze vieți și paradigme morale după procustianul și strâmbul pat ideologic al noii morale pe nicio idee religioasă fundamentat.

Morala creștină a conformat chipul acestei lumi sau mai bine zis a contribuit la conformarea lui aproape două milenii, cu roade dintre cele mai bune, evidente în toată lumea, dar mai ales în spațiul euro-atlantic profund marcat de civilizația creștină.

Singura și adevărata revoluție morală a fost realizată de către creștinism prin popularizarea poruncii iubirii aproapelui ca formă concretă de iubire față de Dumnezeu, prin aprofundarea ei în viața de credință și mai ales prin transformarea unor întregi comunități.

În decursul timpului, odată cu apariția înstrăinării societății creștine de principiile ei fondatoare și apariția iluminismului și a raționalismului, s-au creat premisele pentru apariția secularizării și a îndepărtării de Dumnezeu și de sacru și a apărut o societate superficială, dominată de materialism și de ateism.

Acestei societăți, Biserica creștină îi vestește sau mai bine zis îi revestește principiul iubirii, iubirea în acțiune ca singura forță morală ce poate converti comportamente, poate distruge dependențe întunecate și poate înnoi ființa umană în adâncul ei.

Secularismul are o fațetă predominant rea pentru că pune în fața omului superficialitatea, îl scoate pe Dumnezeu din viața și speranța omului și îi oferă ființei umane orizontul limitat al materialului și imediatului care aruncă în depresie oameni și în întuneric comunități.

În cadrul volumelor pe care le-am tipărit sau a articolelor pe care le-am scris, am evidențiat faptul că secularismul reprezintă o provocare pentru teologia morală căci el vine cu soluții contra moralei tradiționale sau deformând principiile moralei tradiționale. Secularismul a creat o cultură a

morții dominată *de a avea* și de neputința de a se elibera din disperarea morții. Frica de moarte lasă ca păcatele cele mai grele să invadeze sufletul omului și să țină ființa umană într-o teribilă, nedreaptă și nefolositoare sclavie.

Morala seculară este morala imediatului care merge pe principiul că trebuie să valorizeze tot ceea ce omului îi face plăcere, și așa avem de-a face cu *eutanasia, abuzul de transplant în favoarea bogaților, inginerie genetică fără limite morale, experimente pe oameni* și alte asemenea calamități sociale și morale.

Treptat, civilizația creștină este înlocuită, bucată cu bucată, cu o civilizație dominată de hedonism, de imediat și superficial care nu are în centrul ei respectarea demnității umane și a binelui omului. Așa vedem și auzim, prin urmare, de sisteme statale care răpesc copiii familiilor sub cele mai bizare pretexte, în numele unei neomarxiste viziuni asupra educației și a valorilor. Cel mai recent, avem cazul statului norvegian care încalcă normele fundamentale ale moralei creștine și ale dreptului internațional în ceea ce privește familia.

Avem cazul a numeroase state ce se cred avansate moral, numai că sunt puternice economic, care susțin cu tărie așa numita comunitate LGBT, în fond grupări lobbyiste homosexuale care nu mai au nicio urmă de morală creștină.

La acestea se adaugă asaltul teribil și puternic asupra *familiei creștine tradiționale* de către aceste persoane imorale, care doresc să transforme societatea noastră pe baza greșitelor, nefastelor și distructivei lor ideologii „fundamentată” pe false valori și principii.

Acestei lumi, noi trebuie să-i vestim puritatea valorilor evanghelice, morala Împărăției cerurilor sau mai bine-zis ceea ce a însoțit speranța și credința înaintașilor noștri.

O lume amorală sau imorală este o catastrofă pentru umanitate ce duce rapid la prăbușirea civilizației noastre. Pentru aceasta, pledez, prin intermediul scrierilor mele, la reînnoirea la valorilor fundamentale evanghelice singurele care pot da fericire, pace, bucurie și liniște ființei umane.

Morala creștină se fundamentează pe modelul moral reprezentat de Fiul lui Dumnezeu întrupat, pe regulile de aur care se constituie trepte spre cer și care înglobează decalogul și porunca iubirii aproapelui ca verificare a iubirii lui Dumnezeu.

Afară de morala tradițională, creștină, cea care a dat mereu regulile după care cei ce cred în Întruparea, Moartea și Învierea lui Iisus Hristos și-au normat viața, astăzi mai există numeroase alte sisteme morale nu doar aparținând altor religii, ci aparținând în special unor sisteme de gândire care reiau idei mai vechi sau mai noi și care se doresc alternative la sistemul moral al Bisericii lui Hristos.

Contemporaneitatea este dominată de ideologii de tot felul care chinuie mintea ființei umane, obligându-o să parcurgă trasee morale și să adopte stiluri de viață nenaturale și departe de experiența umană istorică, sub masca progresului, a științei și a civilizației.

Teza are următorul cuprins:

INTRODUCERE

I. CONTEXTUL CONTEMPORAN AL TEOLOGIEI MORALE ORTODOXE

1. *Perspective și provocări*
2. *Morala Bisericii – principiile vieții veșnice în contemporaneitate*
3. *Misiunea moralei creștine în postmodernitate*
4. *Familia – fundament educațional și promotoare a moralei creștine*
5. *Provocări și încercări morale ale familiei creștine*
6. *Moralitatea familială și misiunea eclezială*
7. *Sacralitatea vieții – premisele bioeticii creștine*

II. PLAN DE DEZVOLTARE A CARIEREI PROFESIONALE, ȘTIINȚIFICE ȘI ACADEMICE

III. REFERINȚE BIBLIOGRAFICE (SELECTIV)

IV. MEMORIU PRIVIND VIZIBILITATEA ȘI RECEPTAREA CONTRIBUȚIILOR PROPRII

CONCLUZII

BIBLIOGRAFIE